

הקומוץ רבה פרק שלישי מנחות

לג.

עין משפט
גזר מצוה

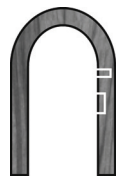
קב"ח א מ"י פ"ה מהל' תפילין ה"ל"ה סגן עש"ב כ"ב פ"ה ש"י י"ד סמן רמב"ם פ"ג :
 קב"ב ב מ"י פ"ו ס"ה י"א סמן שס"ט ט"ע י"ד
 ס"י רפ"ט פ"ג :
 ק"ג ג מ"י ס"ה ס"ה סמ"ה ט"ע ט"ע ס"ה ס"ה
 ק"ד ד מ"י פ"ה ס"ה ס"ה ט"ע ט"ע ס"ה ס"ה
 ק"ה ה מ"י פ"ו ס"ה ס"ה י"א סמן שס"ט ט"ע י"ד סמן שס"ט ט"ע י"ד סמן רפ"ט פ"ג :
 ק"ו ו מ"י פ"ו ס"ה ס"ה י"א סמן שס"ט ט"ע י"ד סמן שס"ט ט"ע י"ד סמן רפ"ט פ"ג :

שיטת מקובצת

16 ע"ל ביה: 5 ח"ב ח"ב
 17 דבאר לקמן ק"ד פ"ג פ"ג
 18 במזוה נבחר: 9 בתי בין בי
 19 גברא לבי נשי: 10 י"מ
 20 שנסכין: 11 ח"ב ח"ב ח"ב
 21 הומוח:
 22 ספיין ודור הספיין בבנין:
 23 המדרש: 24 נכנסין באותו
 25 פתח אלא אחר של בית לא
 26 היה רגיל אלא פתח קמן היה
 27 ששעה אלא מקדו ונסכ
 28 ויצא הפסוק כ"ו שאל
 29 טריח את תלמידיו לעבוד
 30 בבני אבל פתח אחר רגיל
 31 היה בו לנסכים ודוצא
 32 וצ"ע דאמרינן בתי נסוח
 33 ובתי מדרשות אין חייבין
 34 במזוה צ"ח לומר שהיה נמי
 35 (להמיש) ולתמישין ביה.
 36 חות: אחרות: 10 מלמטה
 37 למעלה: 11 חתך כ"ו רבויית
 38 נמי דין תעשה ולא מן
 39 העשוי: 12 ורובו כרחוק: ועוד
 40 גור ראיין מנהג כ"ו יום שכל
 41 זמן שהיה זקוק על הבימה
 42 כל היום עומדים וכשרוא
 43 שוכב על הבימה הן יושבין
 44 אלאם חשביו לה לו זמן
 45 שהוא זקוק שלא כדרך
 46 מקובץ: חות: אחרות: 11
 47 מלכין: בשלמא לפר"ח
 48 דמזוה מוזה מושכב ולא
 49 זקופה לפר"ח גר"ך לחתוך
 50 אחד מן הקנים לתחוב בתוכו
 51 המזוה אבל לפר"ח י"א לה לו
 52 לחתוך אינו צריך אלא
 53 להניחה דרך קב העליון
 54 שר"י הקנה כ"ו חלול י"ל
 55 דר"ם צריך לחתוך לפי
 56 שהוא סתוב בין קשר לקשר.
 57 חות: אחרות: 12 ח"א ואחר
 58 לצד פנים: 13 יושבין
 59 והעולם נהגו כרשי"ה והרובה
 60 לצאת ידי שבתה יקבענה
 61 משה כוח: 14 מזוה בבית
 62 הכנסת: 15 בפרק שלישי
 63 דמגילה:

נעפם הסמוך לרשות הרבים. [כ] (כדלמאר לקמן קדיים פגע במזוה) אס היה עושי החלל ד' טפחים או א' כגון וזמנת נעפם יימנה בחלל טפח הסמוך לרש"ר כדלמאר לקמן ע"י"ג [ה] קדיים פגע במזוה כי אמי לבימה: כמה דמרחיק. מן הבית טפי מעלי ויימנה במזוח קמ"ל:

על שני דפין. חלצה בדף זה וחלצה בדף זה: **כשיי ספיין.** כשיי מוזות של פתח: **ראויה לשני ספיין.** שהניח גיול חלק בין דף לדף וראוין לחלק לשמים חלצה כחן וחלצה כחן: **אבקתא.** אחר מור שבאסקופה שליר הדלת סוכב צו: **יכי דמי.** האי הלך אחר היכר יכיר דרז יהודה: **כגון פסחה דרבי נטי.** כי נכרי ובי נטי. אהס שולבן דימו חליו להילוך אנשים המחזיקין בביתו וחליו לאשמו לעשות מלאכתו בהנצט וש פתח בין זו לזו ופתח לכל בית לרה"ר ואמרי לקמן (דף לז.) מזוה דרך ימין לצלחה ולא לצלחה והכא שפחה שפין זו לזו לא יעניין הי ליחשוב צלחה והי ליחשוב יצלחה אי יצלחה מנח"ל להאי ואי מנח"ל להאי אלל הלך אחר מור שבפסח שליר הדלת סוכב זו ההוא לצ שהחור זו חשיב בית ודרך ימין ד' כשנסכין צו נותנין מזוה: **פלי דשי כרישא.** העמיד ה' הסיפא בזנין תמלה ואח"כ קבצויהו"ט המוזות דגמרינן מלצ"ת דכתיב צה מעשהו ולא מן העשוי"ו ואי קבצויהו תמלה המוזות ו' כסיפא והכר הסיפא בזנין הוה ליה עשוי המוזות קוד' שפחה לירי מזה: **עשה כמין נגר.** שקבצה ומחצה כסף כנגד שמוצת ההנגר כותל מה: **פסולה.** דמלצ"ת לתמה חצורין כסף כזה. נגר קבלי"א: **הסוא פסחה.** דעילי ביה רבי לבי מדרשא. פתח קטן היה לו רבי אלל מקומו ונכנס ויאל צו כדי שלא טריח תלמידיו לעמוד בפניו אס יעבור לפניהם: **איספורא.** היינו מקום חיצור השוק והרגל ומועמד הוא כזה כשירה: **(6) עבדא כסיכא.** נגר כשל אומנים כזה פסול ל"א איספורא כי היכי דמקום חיצור השוק והרגל הוה השוק זקוף מלמעלה והרגל שוכב כזה כן היינה המזוה כשירה והאלי ורשעה אחד זקוף: **רגיל הוה.** רוב הנכנסין לבית המדרש (8) צלותו פתח: **הלך אחר הרגיל.** אס יש צ' פסחים לחדר א' צלותו פתח שרגיל לאת ולכא יומר יינה המזוה: **בסחילה שליש העליון.** ימדוד מלמטה ה' שני שליש הפתח ולכשיכנס תחילת שליש העליון יתן המזוה: **מה קשירה.** תפילין בגובה הראש כדלמרי' צהאי פירקא (דף לז.) מקום שמוחו של חינוק רופס: **אף נסינא.** מזוה בגובה הפתח. ומשמע סמוך לתקרת הפתח יימנה ולא כשמואל דלמך בתחילת שליש העליון מלמטה למעלה: **(9) להרחיקה.** כלומר יומר משלים לא ירחיקה מן התקרה ולעולם כרבי יוסי: **מזה נעפם הסמוך כו.** פרשמי למעלה: דמגיטריה

16 וספר תורה ולוחות שצדקו מושכב ולא מעומד כדמשמע בפ"ק דצנזא בתרא (דף יד.) אע"פ שהיו יכולין להניחו מעומד דלרוין א' רומו כרתו ועוד אמרינן בקמון העמיד לה מלכין של קנים חותך שפופרת ומימחה ואי מעומד יימנה צאחת מן הקנים של מלכין א"ו ע"כ פ"ח י סיקתא מעומד ימחיות כמסכן הנועלות בצרף פסולה כאיספורא הנסוך בשוק לרצוה בצל"א קבלי"א כשרה ומיניה צפרק מלות חלילה (יימות דף קג.) דלמרינן האי איספורא עד ארעא נחית על כרחין היינו עמס היורד מן השוק עד הרגל ולא קבלי"א ומינה הא דלמך (8) צ"כ דמגילה ירושלמי ריך ציהא שמע שלה רואה את הפתח אין ראה לפי הקוטרס דלפירוט ר"ת יש ליישכ בגון דשיטה אחרונה לצד רשות הרבים היא ב' וראשונה לצד פנים והופך שמע לצד אור הפתח וכן פרשיות של תפילין נמי היה אור"ת שמניח מושכב ולא מעומד ומינה הא דלמרינן לקמן (דף לד.) כחז על עור אחת והינה צרבע צתים יאל לא קשיא מדי דמעומד נמי יש ליישכ וקשה לפי ר"ת מהא דמיתא צמוספתא דלדים שפופרת שחתכה ונתן זה את המזוה ואח"כ נתנה כותל אע"פ קבצו צה המזוה דרך קבלתה טמאה שלא דרך קבלתה והסוה משמע שהשפופרת סתומה מל א' (9) ולפי ר"ת דמפרש כמין נגר פסולה מעומד אלל מיישכ כשירה מלא דרך קבלתה וש ליישכ שהשפופרת פתוחה לאורכה (10) משני ראשיה סתומה ושלא דרך קבלתה היינו דפכאה על פיה ו"ע האי דקלמך כולוה מוזותא דדי רבי כמין נגר עבדין משמע אלל שאר מוזותא דעלמא לא עבדא נחיה נגר לפי ר"ת הקוטרס בין לפי ר"ת איספורא כשירה היינו צאלכסון לא שוכב ולא זקוף אי נמי כמין נון מחצה שוכב וממלא זקוף וכן פי' צקוטרס בלשון אחר אלל שאר מוזותא דעלמא לאו הכי עבדין אלל לפר"ח היין מיישכ ולפי הקוטרס מעומד ואומר ר"ת לא ולמד דהא מעשה ככל יוס כשספר תורה עומד על הבימה הכל עומדין וכששליח יציור מושיבו הכל יושבין. מ"ר: **והוא** ההוא פיתחה דהוה בי רב הונא והוא צ"ה מוזוה. מתוך הלשון משמע דוקא פתח הבית שהיה יואל ממנו לבית המדרש אלל פתח בית המדרש עצמו לא צעי מוזוה וצ"י קמא דיומא (דף י"א.) איכא פלוגתא דמתיא ויאל ותי מדרשות מעמלון בנגעים מ"ל וצא אחר לו הבית מי שמיוחד לו בית ומתקין הא רבי מאיר הא רבנן דפליגי לעין מוזוה א' לבית הכנסת שאין צה דירה לחון הכנסת ובמסכת ברכות (דף מו.) נמי משמע דהלכה כמאן דפטר גבי צני ורצין דהוה אולי צבורתא וכי מנוו לצי כששתא אחר ליה רצין לצאי ליעול מר אחר ליה עד השתא לאו מר אלא א"ל הכי אמר רבי יוחנן אין מוכדין אלל בפחה שיש צו מוזוה יש צו מוזוה ס"ד אלל בפחה הראוי למזוה דפתח בית הכנסת פטור וצירושלמי בפרק י"א שני דמגילה משמע דצי מדרשא דרבי חיינא היה צו מוזוה ומונחת כנגד כתיפותיו של צד. מ"ר: ומאי

(6) [ערוכין י"א: 5] גירסת הערוך אמר רב אבהו וכו' עבדוין י"א: (7) הרבים קדיים ט'. ד"ק. (8) שפחה ממוחה כי אמר לבימה הי"ד. (9) כשיי קבצו סהו, (10) דבכריס כגון, (11) לקמן מ"ג: (12) מלכין שיי ל"ג, (13) הלך אחר מור שבפסח חתם ב"מ ק"ד ד"ה בנגילה, (14) ביישכ, (15) עין מדרש, (16) ומינה ק"ק. (17) וי"ע חות' יומא ה': ד"ה שפחן.

הגהות הב"ח

(6) רש"י ק"ה ענדה כי סוכתא גי' קדיים ד"ה איתמורה: (7) ר"ה רגיל וכו' וי"ע המדרש ד"ה באין צלותו פתח:

גליון הש"ס

רש"י ה"ה איספורא היינו פסוק חיצור השוק כו. ע"י יימות דף קג ע"א:

לעזי רש"י

קבלי"א [קבלי"א]. י"ה. הו. י"ד.

מוסף רש"י

אבקתא. מור שליר הדלת סוכב צו (עירובין י"ב).